

Ať je člověk profesionální umělec či amatér, zažívá úplně stejné pocity v okamžiku, kdy jeho tvorba má dostat tvar a podobu a vyjít na světlo světa. Je to spousta dřiny, vzteku, vzrušení, očekávání a starostí, zda se „miminko“ narodí zdravé a bude se líbit i někomu jinému, než jeho rodičům. Ale za ten úžasný, hřejivý pocit, když to vše klapne, to stojí.

Pardubická skupina Marien pořídila zatím svému jedináčkově albu Krajina v Tobě po třech letech sourozence, kterému dala jméno V půli cesty. Koho povolanějšího se zeptat na to, jak deska vznikala, než frontmana kapely Vít Troníčka.

CD V půli cesty vyšlo podle plánu 15. 6., přesně na tvůj svátek a do letní sezony. Kdy ho plánujete pokřtít?

Byli jsme překvapeni, že CD vyšlo takto rychle, mělo to být původně o pár dní později. Kdy budeme křtít, ještě nevíme, ale s největší pravděpodobností v Pardubicích na Pernštejnské fortuně, tj. v druhé půli srpna. Byli bychom rádi, kdyby nám Pavel Žalman Lohonka, se kterým budeme mít dvojkoncert, šel za kmotra. **Vznikalo nové album lehce?**

Když se zamyslím, je to vlastně moje šestá, převážně autorská, deska a toto natáčení proběhlo snad nejlépe ze všech, co pamatuju. Točilo se totiž o víkendech a moc jsme se na to vždy těšili, i když jsme jezdili do studia do Českých Budějovic. I co se týče tvůrčí stránky, písniček, šlo to nějak lehčeji. Zatímco první album bylo souborem nahrávek tehdy pětileté historie Marien, tyto písně vznikly v časovém rozmezí dvou, tří let. Je tam ale i pár písniček starších, dokonce vzpomínka na Poupata v podobě Zrcadel. Vlastní tvorbou přispěli tentokrát i Michal Paták a Zbyněk Rosendorf. **Kdybys měl srovnat vaše debutové album s tímto, jsou texty a písně něčím odlišné? Jste zase o nějaký rok starší, máte nové životní zkušenosti...**

Samozřejmě, tato hudba nebyla nikdy jen o samotné muzice. Jde i o výpovědi, sdělení a názory a ty se přirozeně vyvíjejí a mění úměrně k věku autora. Něco jiného člověk píše v šestnácti a něco jiného v pětatřiceti. I proto se deska jmenuje V půli cesty. Album zrcadlí pohled naší generace, rodičů začátečníků, kteří se snaží neztratit mladí a přitom už na mnohé životní otázky znají odpovědi. Jsem rád, že neztrácíme romantiku a styl lidového muzicírování, kterým si svět zpřijemňujeme. **Proč jste zvolili na obal desky fotografii dlaně?**

Odpověď lze najít hned v první písni, nejen na ruce, ale i na kopretiny, kterými je booklet zdobený. Inspirovalo nás to křížení čar v dlani do tvaru písmene M, M jako Marien, M jako Memento vitae. Tento motiv navazuje na píseň Memento mori z první desky. Otrhané lístky kopretin, jako zodpovězené otázky. **Jak se teď změní po vydání nového CD životní rytmus kapely. Už teď hodně vystupujete a nemáte tolik času zkoušet. Plánujete si teď trochu odpočinout od koncertování nebo naopak s novým CD budete ještě víc vystupovat?**

V uplynulém půlroce jsme omezili vystupování kvůli natáčení a proto se nám teď nakupily koncerty, ale album je třeba uvést do života. Problém je samozřejmě v tom, když se kapela záměrně udržuje na neprofesionální bázi. My nijak nesháníme hraní, muzika je pro nás jen koníčkem a protipólem k našim normálním životům. Nemáme víc prostoru, abychom se hraní věnovali ještě víc. Zvládáme padesát vystoupení ročně a zbytek odmítáme. Ale už i to je pro některé členy nad limit. Nechceme přetáhnout strunu, máme rodiny, práci a i jiné koníčky. {desky 1153}